REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2023/104 AL COMISIEI

din 12 ianuarie 2023

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/159 de instituire a unei măsuri de salvgardare definitive aplicabile importurilor de anumite produse siderurgice în urma unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/478 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor ([1]), în special articolele 16 și 20,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe ([2]), în special articolele 13 și 16,

întrucât:

Context

(1) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1013 al Comisiei ([3]) (denumit în continuare „regulamentul provizoriu"), Comisia a instituit o măsură de salvgardare provizorie privind anumite produse siderurgice. Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei ([4]) (denumit în continuare „regulamentul definitiv"), Comisia a instituit o măsură de salvgardare definitivă privind anumite produse siderurgice (denumită în continuare „măsura de salvgardare").

(2) La 13 martie 2020, Turcia a solicitat consultări cu Uniunea Europeană în temeiul articolelor 1 și 4 din Memorandumul de înțelegere privind regulile și procedurile de soluționare a litigiilor, al articolului XXIII:1 din Acordul general pentru tarife și comerț din 1994 (GATT 1994) și al articolului 14 din Acordul privind măsurile de salvgardare.

(3) Consultările dintre Uniunea Europeană și Turcia au avut loc la 29 aprilie 2020, dar nu au soluționat litigiul.

(4) La 16 iulie 2020, Turcia a solicitat înființarea unui grup special. La 28 august 2020 a fost înființat un grup special. Raportul grupului special a fost difuzat la 29 aprilie 2022. Întrucât niciuna dintre părți nu a contestat raportul grupului special, acesta a fost adoptat de Organul de soluționare a litigiilor (denumit în continuare „OSL") la 31 mai 2022 ([5]).

(5) Prin comunicarea către OMC din 5 august 2022 ([6]), Turcia și Uniunea Europeană au informat că, în temeiul articolului 21.3 litera (b) din *Memorandumul de înțelegere privind regulile și procedurile de soluționare a litigiilor*, au convenit ca termenul rezonabil în care Uniunea Europeană să pună în aplicare recomandările și hotărârile OSL în litigiul *Uniunea Europeană – Măsuri de salvgardare privind anumite produse siderurgice* (DS595) să expire la 16 ianuarie 2023, și anume în șapte luni și șaisprezece zile de la data adoptării recomandărilor și hotărârilor OSL din 31 mai 2022.

(6) Ca urmare a acestor evenimente, la 24 august 2022, Comisia a publicat un aviz de deschidere ([7]) prin care informa cu privire la intenția sa de a pune în aplicare raportul grupului special, aducând măsura inițială în conformitate cu normele OMC în acele cazuri în care grupul special a constatat neconcordanțe și invitând părțile interesate să prezinte observații.

(7) Mai multe părți au prezentat observații în termenul prevăzut, care au fost luate în considerare în mod corespunzător.

([1]) JO L 83, 27.3.2015, p. 16.
([2]) JO L 123, 19.5.2015, p. 33.
([3]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1013 al Comisiei din 17 iulie 2018 de impunere a unor măsuri de salvgardare provizorii cu privire la importurile de anumite produse siderurgice (JO L 181, 18.7.2018, p. 39).
([4]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei din 31 ianuarie 2019 de instituire a unor măsuri de salvgardare definitive împotriva importurilor de anumite produse siderurgice (JO L 31, 1.2.2019, p. 27).
([5]) WT/DS595/R, *European Union – Safeguard Measures on Certain Steel Products* (Uniunea Europeană – Măsuri de salvgardare privind anumite produse siderurgice), 29 aprilie 2022.
([6]) WT/DS595/13, 9 august 2022.
([7]) JO C 320, 24.8.2022, p. 47.

Observațiile părților interesate

(8) Mai multe părți interesate au prezentat observații în urma publicării avizului de deschidere. Ca observație preliminară, Comisia a remarcat că unele dintre observațiile formulate de părțile interesate au fost simple repetiții ale constatărilor grupului special.

(9) Comisia a analizat mai întâi observațiile specifice ale guvernului din Turcia (denumit în continuare „GT"), întrucât a fost partea care a contestat măsura de salvgardare în fața OSL al OMC, și apoi a analizat observațiile prezentate de celelalte părți interesate.

(10) În ceea ce privește evoluțiile neprevăzute, GT a susținut că nu există niciun element de probă în dosar care ar permite Comisiei să coreleze evoluțiile neprevăzute cu creșterea importurilor. Potrivit observațiilor GT, a existat o lipsă de coincidență în timp între supracapacitate și creșterea importurilor, Comisia nu a efectuat examinarea necesară a măsurilor IAC (instrumente de apărare comercială) în țările terțe și a legăturii acestora cu creșterea importurilor și măsura din SUA în temeiul secțiunii 232 a fost introdusă după ce a avut loc creșterea importurilor în Uniune. GT a susținut, de asemenea, că, în cazul în care Comisia ar utiliza informații noi, ar trebui să ia în considerare, de asemenea, modificările condițiilor care au avut loc în perioada de timp în care măsura era în vigoare, cum ar fi excluderea mai multor țări, inclusiv a UE însăși de la măsurile în temeiul secțiunii 232.

(11) Comisia nu a fost de acord cu opiniile GT potrivit cărora acest aspect al măsurii nu poate fi reparat. Astfel cum se arată în detaliu în secțiunea 1.1 din anexă, existau suficiente informații disponibile înainte de instituirea măsurilor de salvgardare definitive care au arătat în mod clar că importurile în Uniune au crescut ca urmare a unor evoluții neprevăzute. Comisia nu a utilizat date care nu erau disponibile la momentul instituirii măsurii definitive în sensul anexei la prezentul regulament.

(12) În ceea ce privește constatările referitoare la amenințarea unui prejudiciu grav, GT a considerat că măsurile antidumping și compensatorii nu ar putea constitui motivul redresării industriei naționale. În ceea ce privește ceilalți factori pe care s-a bazat Comisia pentru a explica îmbunătățirea parțială a performanței industriei din Uniune în 2017, GT a observat că grupul special a concluzionat că acești factori au afectat industria națională și importurile în moduri similare și, prin urmare, aceștia nu pot fi utilizați ca o explicație a unei astfel de îmbunătățiri și că nu există niciun indiciu care să arate că modificările acestor factori ar aduce beneficii mai mult importurilor decât industriei naționale.

(13) În acest sens, Comisia a făcut trimitere la constatările sale din secțiunile 1.2.1 și 1.2.2 din anexă care contrazic afirmațiile GT.

(14) În cele din urmă, GT a observat că grupul special a concluzionat că, chiar dacă importurile ar fi trebuit să crească în 2018, acest lucru nu conduce în mod automat la concluzia că există o deteriorare generală semnificativă a situației industriei naționale, care este în mod clar iminentă.

(15) În această privință, Comisia a explicat în anexa la prezentul regulament toate elementele pe care le-a luat în considerare pentru a stabili că: i) importurile vor continua probabil să crească; ii) o astfel de creștere ar avea efecte negative asupra situației economice a industriei din Uniune, având în vedere evoluțiile recente și viitoare preconizate ale factorilor-cheie de pe piața oțelului din Uniune și din întreaga lume. Prin urmare, analiza de fond efectuată de Comisie nu a presupus că o creștere a importurilor ar cauza, în sine și fără a lua în considerare alte elemente pertinente, un prejudiciu grav industriei din Uniune în absența unei măsuri de salvgardare. Mai degrabă, Comisia a efectuat o analiză detaliată a elementelor relevante care au determinat-o să ajungă la concluzia că, în cazul în care nu ar fi adoptată nicio măsură, industria din Uniune ar suferi un prejudiciu grav. Prin urmare, afirmațiile GT au fost respinse.

(16) În ceea ce privește observațiile primite de la alte părți interesate, unele dintre acestea au susținut că Comisia ar trebui să pună capăt măsurii în totalitate, deoarece constatările grupului special au fost de așa natură încât a făcut imposibilă punerea în aplicare a măsurii într-un mod diferit.

(17) În ceea ce privește această afirmație generală, Comisia a observat că, în temeiul normelor OMC, are dreptul de a pune în aplicare măsura și de a o aduce în conformitate cu normele în ceea ce privește cele câteva aspecte pe care grupul special le-a considerat incompatibile cu acestea. Astfel cum se arată în anexa la prezentul regulament, constatările grupului special au fost de așa natură încât au permis Comisiei să aducă măsura în conformitate cu dispozițiile relevante ale OMC și, așadar, încetarea măsurii nu ar fi justificată ca urmare a raportului grupului special.

Creșterea importurilor ca urmare a unor evoluții neprevăzute și a efectelor obligațiilor

(18) O parte interesată a remarcat faptul că au avut loc mai multe modificări ale măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232 și că riscul de reorientare a schimburilor comerciale nu mai există sau ar fi mult mai mic și, prin urmare, măsura de salvgardare ar trebui să înceteze.

(19) Comisia a observat că evoluțiile care au avut loc după instituirea măsurii definitive nu intră în domeniul de aplicare al datelor care pot fi utilizate pentru punerea în aplicare a raportului OSL. Scopul prezentei investigații, astfel cum se menționează în avizul de deschidere, este de a completa constatările inițiale cu date deja disponibile la momentul desfășurării investigației inițiale. Nu au fost luate în considerare fapte *ex post*.

(20) O parte interesată a susținut că creșterea importurilor în Uniune nu a avut loc ca urmare a niciuneia dintre obligațiile asumate de Uniune în temeiul GATT 1994 și că niciuna dintre aceste obligații nu a fost menționată de Comisie în determinarea sa inițială.

(21) Comisia a făcut trimitere la explicațiile sale din secțiunea 1.3 din anexă, care resping acest argument.

(22) O parte interesată a considerat că nu au existat evoluții neprevăzute care să conducă la o creștere a importurilor și, din acest motiv, Comisia nu a putut pune în aplicare acest aspect al raportului grupului special.

(23) Comisia a observat că această afirmație era incorectă din punct de vedere faptic, întrucât grupul special a confirmat ([8]) evoluțiile neprevăzute descrise de Comisie în măsura de salvgardare definitivă. În consecință, afirmația a fost respinsă ca fiind nefondată.

(24) O parte interesată a observat că riscul de reorientare a schimburilor comerciale și de creștere a importurilor ca urmare a măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232 nu au fost relevante pentru țara sa din mai multe motive.

(25) Comisia a observat că analiza creșterii importurilor și a riscului de reorientare a schimburilor comerciale nu a fost efectuată individual pentru fiecare țară exportatoare, ci, mai degrabă, în ansamblu, deoarece măsura de salvgardare urmează să fie aplicată *erga omnes*. În orice caz, Comisia a dorit să sublinieze că această parte interesată s-a concentrat nu numai asupra situației specifice a unei țări exportatoare, ci și asupra situației specifice a unei anumite industrii utilizatoare de oțel, ignorând astfel rezultatele din această țară exportatoare în toate celelalte segmente utilizatoare de oțel. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

Amenințarea unui prejudiciu grav

(26) Unele părți interesate au considerat că constatările grupului special cu privire la acest aspect al măsurii au fost de natură să nu permită Comisiei să pună în aplicare măsura fără a-i pune capăt.

(27) Comisia nu a fost de acord cu acest tip de afirmație din motivele prezentate în anexa la prezentul regulament, în care a dovedit că constatările inițiale erau valabile, iar justificarea lor a fost consolidată de datele și explicațiile suplimentare furnizate în anexa la prezentul regulament.

(28) Unele părți interesate au reamintit constatarea grupului special potrivit căreia explicația Comisiei privind rolul măsurilor antidumping și compensatorii în redresarea parțială a industriei din Uniune a fost eronată.

([8]) A se vedea raportul grupului special, punctul 7.117.

(29) În această privință, Comisia a recunoscut că grupul special a contestat explicațiile furnizate în regulamentul definitiv. Cu toate acestea, scopul exercițiului de punere în aplicare este tocmai acela de a permite autorității responsabile cu investigația să îmbunătățească acele aspecte ale măsurii pe care grupul special le-a considerat eronate într-o anumită măsură, cum ar fi aspectul la care se referă aceste părți interesate. Astfel, Comisia a furnizat informațiile și explicațiile suplimentare necesare în secțiunea 1.2.2 din anexă în ceea ce privește această constatare a grupului special.

(30) O parte interesată a susținut că, în cazul în care Comisia nu a făcut referire în mod explicit la anumiți factori ca având un impact asupra situației industriei din Uniune, aceasta nu ar putea să îi utilizeze în raționamentul său atunci când pune în aplicare măsura.

(31) Comisia a observat că grupul special făcuse reproșuri cu privire la nivelul detaliilor furnizate în unele cazuri în cadrul măsurii inițiale. În anexa la prezentul regulament, Comisia a prezentat elementele pe care le-a luat în considerare în momentul luării deciziei inițiale, dar care nu au fost precizate în regulamentul definitiv. În opinia Comisiei, acceptarea afirmației părții interesate ar însemna să se afirme că, ori de câte ori o autoritate responsabilă cu investigația este condamnată pentru că nu a furnizat suficiente detalii în explicațiile sau motivele sale, aceasta nu ar mai putea să remedieze acest lucru prin intermediul punerii în aplicare. Comisia nu a fost de acord cu acest punct de vedere, deoarece a considerat că tocmai scopul unei puneri în aplicare este de a permite unei autorități responsabile cu investigația să își aducă măsura în conformitate, de exemplu, prin furnizarea unui raționament mai bun și mai complet decât în regulamentul definitiv, întrucât acestea erau constatările grupului special. În consecință, Comisia a respins afirmația.

(32) Unele părți interesate au susținut că simpla perspectivă a unei creșteri suplimentare a importurilor nu ar conduce neapărat la o situație de prejudiciu grav pentru producătorii din Uniune.

(33) Comisia a efectuat o analiză detaliată a modului în care ar avea loc o nouă creștere a importurilor și a motivelor pentru care o astfel de creștere ar conduce la o situație de prejudiciu grav pentru industria din Uniune. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

(34) În cele din urmă, unele părți interesate au prezentat argumente precum performanța industriei din Uniune în anii de după instituirea măsurii de salvgardare sau evoluțiile care au avut loc după evenimentul respectiv, cum ar fi situația producătorilor din Uniune și a altor țări terțe în contextul măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232, evoluția importurilor sau „criza energetică”.

(35) Comisia a respins toate aceste afirmații, întrucât nu se încadrau în domeniul de aplicare material și temporal al exercițiului de punere în aplicare, deoarece se refereau la evenimente care nu aveau legătură cu instituirea măsurii definitive la începutul anului 2019.

(36) Din motivele cuprinse în anexa la prezentul regulament, Comisia a considerat că a pus în aplicare pe deplin hotărârea OMC. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 ar trebui modificat prin adăugarea raționamentului inclus în anexa la prezentul regulament, care completează concluziile investigației inițiale.

(37) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru măsuri de salvgardare, instituit în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/478 și, respectiv, al articolului 22 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/755,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Textul din anexa la prezentul regulament se adaugă ca anexa V la Regulamentul (UE) 2019/159.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 2 februarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 ianuarie 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

„ANEXA V

Atractivitatea pieței Uniunii

1. În determinarea sa inițială, Comisia a explicat că piața oțelului din Uniune a fost atractivă pentru importuri în ceea ce privește dimensiunea și prețurile ([1]). În acest sens, conform datelor OCDE ([2]), în anii anteriori deschiderii investigației care a condus la instituirea unei măsuri de salvgardare, piața Uniunii a fost cel mai mare teritoriu importator în ceea ce privește volumul, reprezentând între 13,8 % și 18,4 % din cota globală a importurilor pe parcursul acestei perioade.

2. Pe lângă volum, piața Uniunii a fost, de asemenea, foarte atractivă în ceea ce privește prețurile. De fapt, o analiză a datelor relevante ([3]) a arătat că principalele țări exportatoare de oțel către Uniune au obținut, pentru o mare parte din exporturile lor (de la 46 % la 78 % din codurile NC în cauză), un preț mai mare pe piața Uniunii în comparație cu prețurile de export obținute pe alte piețe terțe pentru aceleași coduri NC. Pentru aceste țări, piața Uniunii a reprezentat, de asemenea, o cotă importantă din exporturile lor, fiind principala destinație de export sau una dintre principalele lor destinații de export, în unele cazuri ajungând la peste 25 % și chiar la 32 % într-un anumit an ([4]).

3. Atractivitatea pieței Uniunii a fost, de asemenea, confirmată de faptul că, deși principalele țări exportatoare de oțel ([5]) au redus exporturile către țări terțe, acestea și-au sporit exporturile către Uniune într-un ritm rapid. În special, exporturile către alte țări terțe din aceste țări au scăzut cu peste 11 milioane de tone (-8 %) în 2018 ([6]), comparativ cu 2017 ([7]). Pe de altă parte, în aceeași perioadă, importurile în Uniune din aceste surse au crescut cu peste 3 milioane de tone (+14 %) ([8]). Aceste tendințe opuse au arătat că, în timp ce importurile către alte țări terțe au scăzut în general, în contextul creșterii supracapacității și al restricționării crescânde a accesului la piețele din întreaga lume (a se vedea secțiunile 1.1.1 și 1.1.2 de mai jos) și în absența oricăror evoluții pozitive majore ale consumului lor intern, producătorii-exportatori au profitat de oportunitatea de a transfera cantități din ce în ce mai mari pe piața Uniunii.

4. Prin urmare, setul de date de mai sus arată, în mod neechivoc, că piața Uniunii a fost atractivă pentru producătorii-exportatori, atât în ceea ce privește volumul, cât și prețurile.

1. **ANALIZĂ**

1.1. **Creșterea importurilor ca urmare a unor evoluții neprevăzute**

5. Prin urmare, subsecțiunile de mai jos furnizează informații suplimentare și o explicație mai detaliată, corelând fiecare dintre evoluțiile neprevăzute identificate cu creșterea importurilor care a avut loc, completând astfel constatările inițiale.

1.1.1. *Creșterea importurilor în Uniune din cauza supracapacității globale în sectorul siderurgic*

6. În determinarea sa inițială, Comisia a stabilit că în sectorul siderurgic exista o supracapacitate și că, în pofida eforturilor de reducere a acesteia, ea a crescut totuși în cursul perioadei de investigație ([9]).

([1]) A se vedea considerentul 35 din regulamentul provizoriu și secțiunea 4 din regulamentul definitiv.
([2]) A se vedea OCDE, «Recent Developments in Steel Trade and Trade Policy Measures» (Evoluții recente în ceea ce privește comerțul cu oțel și măsurile de politică comercială), DSTI/SC(2018)3, p. 9, tabelul 3.
([3]) *Sursă:* Calculele DG COMERȚ pe baza datelor Global Trade Atlas (https://ihsmarkit.com/index.html) – date brute disponibile pe bază de abonament – perioada analizată: 2014-2017. Pentru detalii, a se vedea nota la dosar din 30 noiembrie 2022, tabelul 1.
([4]) *Ibid*
([5]) Aceste țări au fost: China, India, Rusia, Coreea de Sud, Taiwan, Turcia și Ucraina și au reprezentat aproximativ 75 % din totalul importurilor în Uniune în 2018.
([6]) Datele pentru întregul an 2018 au fost extrapolate pe baza datelor disponibile pentru perioada ianuarie-noiembrie 2018.
([7]) *Sursă:* Global Trade Atlas (https://ihsmarkit.com/index.html) – disponibil pe bază de abonament.
([8]) A se vedea considerentul 32 din regulamentul provizoriu.
([9]) A se vedea considerentele 31 și 32 din regulamentul provizoriu și considerentele 51-54 din regulamentul definitiv.

7. Mai multe surse au confirmat în mod constant legătura directă dintre supracapacitatea din sectorul siderurgic și efectele acesteia asupra exporturilor. De exemplu, OCDE a remarcat că «nivelurile excesive ale capacității de producție a oțelului au implicații importante pentru industria siderurgică, asociate adesea cu oferta excedentară, prețurile scăzute și rentabilitatea scăzută» ([10]). OCDE a remarcat, de asemenea, că «la nivel mondial, efectele supracapacității se propagă prin comerț; supracapacitatea poate duce la creșteri ale exporturilor, conducând la scăderi ale prețurilor și la pierderi ale cotei de piață pentru producătorii interni concurenți din punctul de vedere al importurilor» ([11]).

8. În mod similar, alte studii indică același lucru. Într-un document de lucru al «Institutului de politică economică» (*Economic Policy Institute*) din 2014 ([12]) au fost remarcate următoarele: «supracapacitatea înseamnă că instalațiile de producție a oțelului au capacitatea de a produce mult mai mult oțel decât cerințele pieței. Costurile fixe ridicate, intensitatea capitalului și amploarea producției siderurgice încurajează exportul excedentului la rate mai mici decât cele de pe piață. [...] Supracapacitatea duce la supraproducție și la creșteri bruște ale exporturilor» și «[i]ntensitatea ridicată a capitalului industriei determină producătorii să își maximizeze producția pentru a acoperi costurile fixe, iar acest lucru îi determină, la rândul său, să transfere producția excedentară pe piețele străine – în special pe piața atractivă din SUA, atunci când cererea internă se află într-un decalaj. Acest lucru a condus la creșteri ale cantităților de oțel comercializat în mod neloial care s-au repetat de-a lungul anilor.»

9. În aceeași ordine de idei, Comisia Europeană, într-o comunicare din 2016, a afirmat, de asemenea, următoarele: «Capacitatea excedentară de producție de oțel a dus recent la o creștere dramatică a exporturilor, destabilizând piețele siderurgice mondiale și scăzând prețurile oțelului la nivel mondial» ([13]).

10. Prin urmare, există o justificare economică general acceptată care explică acțiunea producătorilor-exportatori de a-și descărca supracapacitatea pe piețele țărilor terțe (de obicei la prețuri mai mici) pentru a contribui cel puțin la acoperirea unei părți din costurile lor.

11. Ulterior, Comisia a evaluat în detaliu legătura directă dintre supracapacitatea existentă (și în creștere) confirmată în sectorul siderurgic și creșterea importurilor în Uniune.

12. Într-o situație de supracapacitate și având un stimulent pentru a-și epuiza capacitatea excedentară, producătorii-exportatori ar viza piețele care le permit să vândă, în principiu, volume mai mari la prețuri, în mod ideal, mai bune (în comparație cu alte piețe terțe). În acest sens, Comisia a explicat în considerentele 1-4 că Uniunea este o piață atractivă pentru producătorii-exportatori, atât în ceea ce privește dimensiunea, cât și nivelurile prețurilor. Datele disponibile privind importurile au arătat, de asemenea, că importurile în Uniune au crescut rapid și în volume mari în perioada în care supracapacitatea a crescut, de asemenea ([14]), și că acestea au crescut într-un ritm mult mai rapid decât consumul din Uniune ([15]) și au arătat, de asemenea, că importurile în Uniune au continuat să crească, în timp ce tendința exporturilor către alte țări terțe a fost inversă. În plus, datele din regulamentul provizoriu au arătat că producătorii-exportatori au subcotat în mod constant producătorii din Uniune (în unele cazuri în mod semnificativ), demonstrând hotărârea lor de a continua să beneficieze de condițiile atractive de pe piața Uniunii ([16]). Amploarea și ritmul importurilor în Uniune la prețuri constant mai mici decât cele ale industriei din Uniune, în contextul unei creșteri mult mai lente a consumului, nu ar fi putut fi explicate în mod rezonabil în primul rând dacă nu ar fi fost într-un context de creștere a supracapacității, care s-a aflat în centrul comportamentului producătorilor-exportatori.

13. În consecință, Comisia a concluzionat că importurile în Uniune au crescut ca urmare a supracapacității din sectorul siderurgic în perioada de investigație inițială.

([10]) A se vedea documentul OCDE «Excess Capacity in the Global Steel Industry: The Current Situation and Ways Forward» (Supracapacitatea în industria siderurgică mondială: situația actuală și căile de urmat), 2015, p. 3.

([11]) A se vedea OCDE «Evaluating the Financial Health of the Steel Industry» (Evaluarea sănătății financiare a industriei siderurgice), DSTI/SU/SC(2015)12/FINAL, 9 iunie 2017, p. 25.

([12]) Disponibil la adresa: https://www.epi.org/publication/surging-steel-imports

([13]) Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții «Siderurgia: păstrarea locurilor de muncă și a creșterii economice durabile în Europa»; COM(2016) 155 final, 16.3.2016.

([14]) A se vedea documentul OCDE «Excess Capacity in the Global Steel Industry: The Current Situation and Ways Forward» (Supracapacitatea în industria siderurgică mondială: situația actuală și căile de urmat), 2015, tabelul de la p. 2.

([15]) Pe parcursul perioadei de investigație, importurile au crescut cu 71 %, în timp ce consumul a crescut cu 14 %.

([16]) În mod specific, subcotarea a fost stabilită pentru 17 categorii de produse, fiind cuprinsă în intervalul 1,2 %-23 %.

1.1.2. *Intensificarea măsurilor de apărare comercială și a măsurilor comerciale restrictive în țările terțe*

14. În considerentele 33 și 34 din regulamentul provizoriu, Comisia a explicat că a existat o creștere semnificativă a utilizării instrumentelor de apărare comercială în sectorul siderurgic, în special în anii anteriori deschiderii investigației de salvgardare a UE. Potrivit prevederilor regulamentului provizoriu, «în timp ce în perioada 2011-2013 au fost deschise, în medie, aproximativ 77 de investigații pe an în legătură cu sectorul siderurgic, în perioada 2015-2016 această medie a crescut la 117». În plus, țările terțe au continuat, pe tot parcursul anului 2017, să impună măsuri comerciale restrictive ([17]).

15. În termeni generali, Comisia a observat, pe baza datelor ([18]) analizate, că în perioada 2013-2017 au fost instituite peste 300 de măsuri de apărare comercială privind produsele siderurgice ([19]).

16. O defalcare a acestor cifre a arătat că aceste măsuri au fost instituite de un număr mare de țări (cel puțin 24 de jurisdicții) și, printre acestea, se numără toate țările care sunt principalele importatoare de oțel ([20]). Aceste țări au instituit 157 de măsuri în perioada 2013-2017, adică peste 52 % din total.

17. În același timp, principalele țări exportatoare către Uniune au făcut, în această perioadă, obiectul unui număr mare de măsuri în numeroase jurisdicții. Luând ca exemplu primii șapte exportatori către Uniune ([21]), Comisia a observat că aceștia au făcut obiectul a aproximativ 200 de măsuri, adică aproximativ 66 % din totalul măsurilor în vigoare în cel puțin 24 de țări terțe diferite.

18. Prin urmare, Comisia a confirmat că amploarea măsurilor IAC, în ceea ce privește numărul de măsuri individuale și țările afectate (atât cele care instituie măsurile, cât și cele care fac obiectul măsurilor) a fost foarte semnificativă. Comisia a observat, de asemenea, că datele din dosarul inițial sugerează că aceste cifre ar putea fi chiar mai degrabă prudente ([22]). În plus, taxele instituite în temeiul măsurilor respective au părut a fi suficient de ridicate pentru a avea un impact asupra nivelului importurilor care intră pe piețele respective în comparație cu perioada anterioară intrării în vigoare a acestor măsuri. Acest lucru s-a reflectat într-o scădere generală a exporturilor din țările care fac obiectul măsurilor de apărare comercială către piețe terțe (a se vedea considerentul 19), în pofida faptului că condițiile generale de piață nu s-au schimbat în mod semnificativ ([23]) și, prin urmare, nu ar justifica, în principiu, o reducere a volumelor exportate de o asemenea amploare dacă nu ar fi vorba despre efectele nivelului măsurilor.

19. În acest sens, Comisia a confirmat, pe baza datelor analizate, că un efect comun al instituirii măsurilor de apărare comercială a fost reducerea (în multe cazuri semnificativă) a importurilor în țările care fac obiectul măsurilor în perioada ulterioară instituirii acestora. În această privință, Comisia a observat că, pe baza unei analize a propriilor investigații IAC privind produsele siderurgice ([24]), importurile au scăzut în medie cu până la 82 % în comparație cu nivelul importurilor din perioada de investigație care a condus la instituirea de măsuri. În aceste cazuri, volumele

([17]) A se vedea considerentul 33 din regulamentul provizoriu.

([18]) *Sursă:* OMC, Portalul integrat pentru informații privind comerțul (*Integrated Trade Intelligence Portal*, I-TIP) – extracție realizată la 28.11.2018, 10:58.

([19]) Acoperind aceste produse siderurgice în cadrul măsurii de salvgardare și excluzând măsurile instituite de Uniunea Europeană și cele instituite împotriva importurilor provenite de la producătorii-exportatori din UE. Pentru o imagine de ansamblu a măsurilor IAC (instrumente de apărare comercială) instituite de Uniunea Europeană asupra categoriilor de produse care fac, de asemenea, obiectul măsurii de salvgardare, a se vedea anexa 1.B. la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1382 al Comisiei din 2 septembrie 2019 de modificare a anumitor regulamente de instituire a unor măsuri antidumping sau antisubvenție privind anumite produse siderurgice care fac obiectul unor măsuri de salvgardare (JO L 227, 3.9.2019, p. 1).

([20]) Pentru referința principalelor țări importatoare de oțel în perioada de investigație, a se vedea OCDE, «Recent developments in steel trade and trade policy measures – A closer look at non-tariff trade measures» (Evoluții recente în ceea ce privește comerțul cu oțel și măsurile de politică comercială – o analiză mai atentă a măsurilor comerciale netarifare), DSTI/SC(2018)3, din 26 ianuarie 2018, pagina 9, tabelul 3. Disponibil la următorul link. (https://one.oecd.org/document/DSTI/SC(2018)3/en/pdf)

([21]) Aceste țări au fost (enumerate alfabetic): China (10 %), Coreea (10 %), India (9 %), Rusia (14 %), Taiwan (5 %), Turcia (22 %) și Ucraina (7 %). Acestea au reprezentat, în medie, aproximativ 75 % din importurile produsului în cauză în Uniune în perioada 2013-2017.

([22]) A se vedea considerentul 76 din observațiile EUROFER din 16 aprilie 2018 din cadrul investigației inițiale, legate de informații mai detaliate cu privire la fiecare dintre măsurile luate în considerare, prevăzute în anexa A07 D.1. Sursa datelor: SBB Platts.

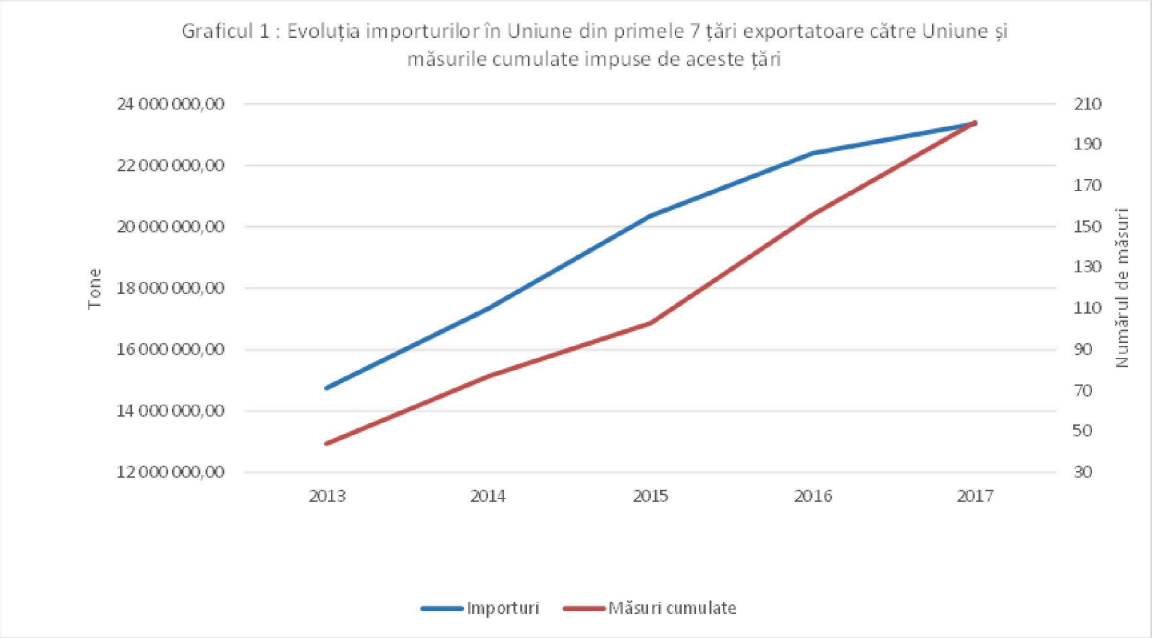
([23]) A se vedea datele CRU: consumul pentru anii 2017 și 2018 a fost destul de stabil (creștere de doar aproximativ 2 %).

([24]) O tendință similară a fost observată la evaluarea impactului măsurilor IAC asupra altor produse decât oțelul.

importurilor afectate au fost semnificative ([25]). Comisia a confirmat, de asemenea, că măsurile IAC privind oțelul au avut un efect similar atunci când au fost instituite de țări terțe. Într-un eșantion de 26 de cazuri evaluate ([26]), Comisia a confirmat că reducerea importurilor a fost în medie de 73 % și că volumele afectate erau, de asemenea, relevante ([27]). Prin urmare, instituirea de măsuri IAC de către țările terțe a redus volumul exporturilor către țările respective, exporturi care au fost direcționate, cel puțin parțial, către piața Uniunii.

20. În plus, un alt set de date care arată legătura clară dintre numărul tot mai mare de măsuri de apărare comercială în țările terțe și creșterea importurilor pe piața Uniunii este reprezentat de tendințele opuse ale exporturilor principalelor țări exportatoare de oțel către Uniune explicate în considerentul 3 ([28]). Având în vedere numărul mare de măsuri de apărare comercială impuse de țările terțe și efectele acestora asupra volumelor importurilor în țările care instituie o măsură (astfel cum se detaliază în considerentele 18 și 19), această tendință confirmă faptul că capacitatea lor de a exporta către țări terțe a fost redusă în mod semnificativ. Prin urmare, aceștia au încercat să elimine aceste volume suplimentare (afectate, de asemenea, de supracapacitate) pe piața atractivă a Uniunii, care, prin urmare, a înregistrat o creștere constantă a importurilor în aceeași perioadă, într-un ritm semnificativ mai mare decât evoluția consumului.

21. Graficul de mai jos ([29]) ilustrează aceste tendințe.

([25]) Aproximativ 15 milioane de tone de importuri combinate afectate de aceste măsuri, din care doar puțin peste 2 milioane de tone au continuat să intre pe piață după aplicarea măsurilor. Pentru detalii, a se vedea nota la dosar, tabelul 2.

([26]) A se vedea nota la dosar din 30 noiembrie 2022, tabelul 3.

([27]) Pentru a institui o măsură IAC, volumele vizate de fiecare investigație trebuie să fie peste pragul *de minimis*. În plus, oțelul este, de obicei, comercializat în volume destul de mari, astfel cum se arată în exemplele din practica IAC a UE și din cazurile eșantionate de măsuri IAC în alte țări terțe.

([28]) Aceste țări au reprezentat în mod constant aproximativ 75 % din totalul importurilor în Uniune în perioada de investigație.

([29]) *Sursă:* Pentru importurile în Uniune: Eurostat; pentru măsurile IAC: OMC, Portalul integrat pentru informații privind comerțul (*Integrated Trade Intelligence Portal*, I-TIP).

22. Comisia a observat, de asemenea, că, în perioada respectivă, consumul global de oțel nu a înregistrat nicio reducere majoră care să explice o astfel de scădere a exporturilor către țări terțe. Prin urmare, reducerea exporturilor către alte țări terțe ar putea fi explicată în mod rezonabil numai prin efectul restrictiv al gamei largi de măsuri IAC sau al altor măsuri comerciale restrictive instituite de un număr mare de jurisdicții.

23. În consecință, Comisia a concluzionat că sporirea numărului de măsuri de apărare comercială și a altor măsuri restrictive comerciale în țările terțe a condus la creșterea importurilor în Uniune în cursul perioadei examinate.

1.1.3. *Măsura din SUA în temeiul secțiunii 232*

24. În considerentele 58-61 din regulamentul definitiv, Comisia a explicat legătura dintre măsurile din SUA în temeiul secțiunii 232 și creșterea importurilor în Uniune. În plus, în considerentele 101-110 din regulamentul definitiv, Comisia a evaluat, de asemenea, evoluția importurilor atât pe piața Uniunii, cât și pe piața SUA ([30]).

25. Deoarece datele evaluate pentru a determina creșterea importurilor se opreau la sfârșitul lunii iunie 2018 (sfârșitul perioadei cele mai recente sau «PMR»), acestea au acoperit tendințele importurilor în Uniune și în SUA pentru o perioadă relativ scurtă după intrarea în vigoare a măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232. Cu toate acestea, astfel cum se explică în considerentul 58 din regulamentul definitiv, investigația care a condus la măsura SUA fusese deja inițiată în aprilie 2017, iar raportul care stabilește baza pentru adoptarea ulterioară a măsurii a fost publicat în ianuarie 2018 și, prin urmare, primele semne de reorientare a schimburilor comerciale erau deja identificate.

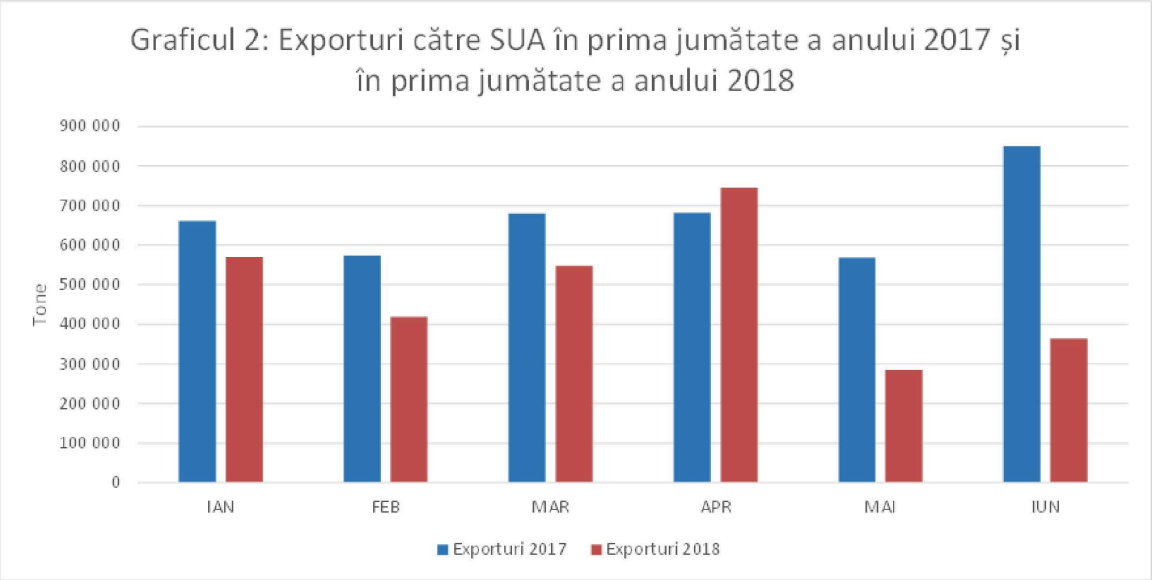
26. Datele au arătat că, în timp ce în prima jumătate a anului 2018 importurile în SUA au scăzut cu aproape un milion de tone (-7 %) în comparație cu aceeași perioadă din 2017, importurile în Uniune au urmat o tendință opusă aproape identică, cu o creștere a importurilor de 1,2 milioane de tone (+7 %).

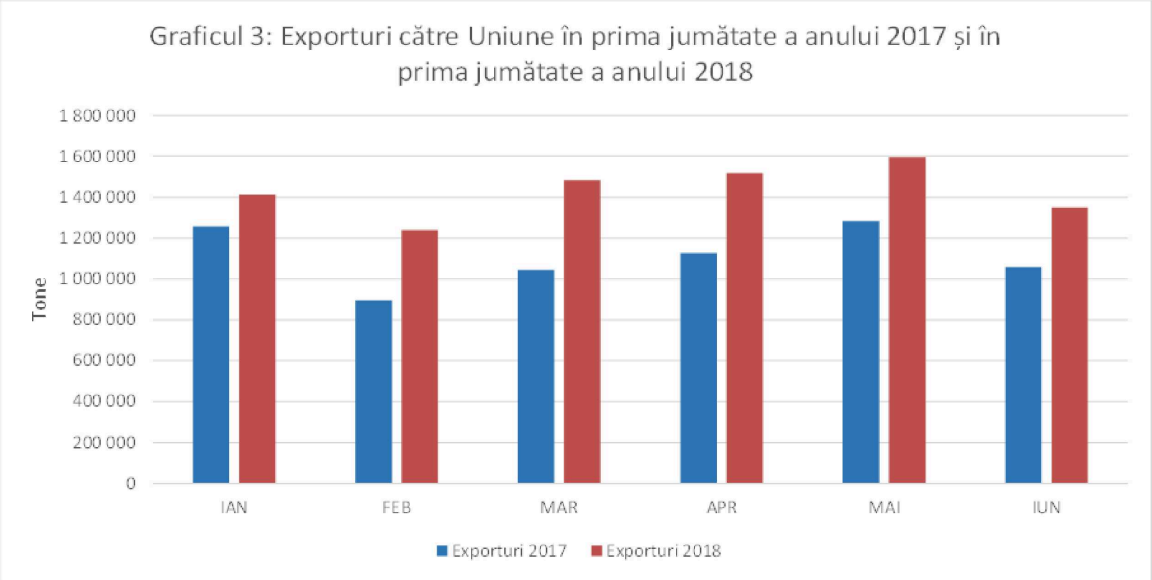
27. Această tendință este explicată deoarece principalele țări exportatoare de oțel către Uniune au exportat, de asemenea, volume relevante pe piața SUA. În timp ce volumul exporturilor către SUA a scăzut (ca urmare a efectelor taxei de 25 % în temeiul secțiunii 232 din SUA), volumul exporturilor către Uniune din aceste țări a crescut în paralel. În plus, astfel cum se explică în considerentul 3 de mai sus, în general, exporturile din aceste țări către alte piețe terțe au scăzut.

28. Prin urmare, imposibilitatea de a exporta aceleași cantități către SUA după intrarea în vigoare a măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232 a pus țările exportatoare într-o situație în care acestea au fost obligate să caute alte puncte de vânzare pentru oțelul lor. În acest caz, deoarece piața Uniunii a fost foarte atractivă în ceea ce privește dimensiunea și prețurile în comparație cu alte piețe terțe, aceasta a fost o țintă naturală pentru țările exportatoare, ceea ce a condus la creșterea importurilor, în special din țările de origine care au pierdut din volumul exporturilor lor către SUA. Aceste tendințe sunt prezentate în graficele de mai jos ([31]).

([30]) Pentru a explica legătura dintre secțiunea 232 din SUA și creșterea importurilor, Comisia face trimitere, în cadrul acestor considerente, numai la datele incluse până în iunie 2018. Motivul este că creșterea importurilor evaluată în regulamentul definitiv este acoperită numai până în luna respectivă.

([31]) *Sursă:* GTA, exporturi cumulate din Turcia, Coreea, Rusia și Taiwan către Statele Unite (graficul 2); și exporturile cumulate din aceleași țări către SUA și Uniune (graficul 3).

29. Având în vedere aceste fapte, Comisia a confirmat că creșterea importurilor în Uniune care a avut loc în perioada de investigație a fost rezultatul (împreună cu celelalte evoluții neprevăzute constatate) măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232.

Evaluare cumulativă

30. Comisia a concluzionat, de asemenea, că creșterea importurilor a avut loc ca urmare a combinării tuturor evoluțiilor neprevăzute identificate (supracapacitatea globală, sporirea numărului de măsuri de apărare comercială și a măsurilor comerciale restrictive în țările terțe și măsura din SUA în temeiul secțiunii 232). Existența mai multor evoluții neprevăzute în același timp consolidează constatarea unei legături logice între creșterea importurilor în Uniune, care a fost o piață atractivă și majoră pentru exporturile de oțel, și evoluțiile neprevăzute identificate.

1.2. **Amenințarea unui prejudiciu grav**

31. Concluzia inițială a stabilit că, în cazul în care Uniunea nu impune o măsură de salvgardare, exista o amenințare a unui prejudiciu grav pentru producătorii interni, deoarece se preconiza că importurile vor continua să crească, în special din cauza (dar fără a se limita) la reorientarea schimburilor comerciale generate de măsura din SUA în temeiul secțiunii 232 și, prin urmare, că se va adăuga presiunea importurilor în ceea ce privește prețurile și volumele ([32]). Această secțiune a regulamentului va detalia motivele pentru care a existat o amenințare bine întemeiată a unui prejudiciu grav având în vedere elementele de probă disponibile la momentul instituirii măsurii definitive. În acest scop, prezenta secțiune a regulamentului va oferi explicații și clarificări suplimentare cu privire la următoarele aspecte care conduc la constatarea unei amenințări de prejudiciu grav: (i) situația industriei din Uniune și motivele care explică redresarea sa parțială în 2017; (ii) rolul măsurilor IAC ale UE în situația industriei din Uniune; (iii) impactul măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232 – inclusiv evoluția recentă a importurilor în Uniune; (iv) cea mai recentă evoluție a prețurilor oțelului și materiilor prime; (v) situația actuală a măsurilor IAC în țările terțe și supracapacitatea; (vi) perspective și previziuni ale pieței.

Piața Uniunii a continuat să fie o piață atractivă

32. În considerentele 1-4 de mai sus, Comisia a explicat modul în care piața Uniunii este atractivă în ceea ce privește dimensiunea și prețurile și modul în care aceste caracteristici au contribuit la creșterea volumului importurilor pe piața Uniunii în perioada de investigație.

33. Comisia a considerat că aceste caracteristici au rămas aceleași la sfârșitul investigației care a condus la instituirea măsurii de salvgardare definitive, confirmând faptul că, în 2018, piața Uniunii a continuat să fie o piață atractivă în ceea ce privește dimensiunea ([33]) și prețurile. Principalele țări exportatoare de oțel către Uniune au obținut un preț mai mare pe piața Uniunii în comparație cu prețurile de export realizate pe alte piețe terțe pentru 48 % până la 81 % din codurile NC în cauză ([34]), confirmând astfel atractivitatea continuă a prețurilor. În ceea ce privește dimensiunea, Uniunea a continuat să fie o piață de export relevantă, reprezentând pentru unele țări exportatoare aproape 40 %, iar pentru unele dintre acestea aproximativ 25 % din totalul exporturilor lor, în funcție de țara exportatoare ([35]).

34. În plus, Comisia a concluzionat că nu există elemente printre datele evaluate, inclusiv observații din partea părților interesate, care să indice că piața Uniunii ar deveni mai puțin atractivă în viitorul apropiat. De fapt, astfel cum se arată în prezenta anexă (a se vedea, ca exemplu, subsecțiunile 1.2.3 și 1.2.5 de mai jos), a existat o lipsă din ce în ce mai mare de debușee alternative prin care producătorii-exportatori să poată atinge volume de exporturi identice sau similare cu cele din trecut și, ca urmare, presiunea importurilor pe piața atractivă a Uniunii va crește și mai mult.

1.2.1. *Situația industriei Uniunii și motivele care explică redresarea sa parțială în 2017*

35. Secțiunea VI.1 din regulamentul provizoriu și secțiunile 5.1-5.3 din regulamentul definitiv au explicat situația industriei din Uniune la sfârșitul perioadei analizate, precum și evoluția indicatorilor de prejudiciu începând din 2013, concluzionând că industria din Uniune se află într-o poziție fragilă și vulnerabilă.

36. Constatarea vulnerabilității, în pofida unei îmbunătățiri parțiale în 2017, a fost explicată printr-o serie de factori care au permis industriei din Uniune să atingă, în general, doar în 2017, niveluri de rentabilitate mai sănătoase decât în anii precedenți, în pofida creșterii continue a importurilor ([36]).

37. În primul rând, rentabilitatea industriei din Uniune pe parcursul perioadei analizate a arătat o performanță în general slabă, înregistrând pierderi (2013), sau atingând un nivel foarte scăzut al profiturilor (2014-2016). Deși în 2017, industria a atins pentru prima dată într-o perioadă de cinci ani un nivel mai sănătos de rentabilitate, acest lucru nu a ajuns la amploarea necesară astfel încât să compenseze performanța anterioară pe o perioadă de patru

([32]) A se vedea considerentele 90 și 110 din regulamentul definitiv.

([33]) A se vedea Comitetul pentru oțel al OCDE – «Recent developments in steel trade and trade policy measures» (Evoluții recente în ceea ce privește comerțul cu oțel și măsurile de politică comercială), 17-18 septembrie 2018, p. 8, tabelul 2 (care arată că, în 2018, Uniunea și-a consolidat și mai mult poziția, numărându-se printre principalele țări importatoare de oțel la nivel mondial).

([34]) *Sursă:* Calculele DG COMERȚ pe baza datelor Global Trade Atlas (https://ihsmarkit.com/index.html)– date brute disponibile pe bază de abonament. Pentru detalii, a se vedea nota la dosar din 30 noiembrie 2022, tabelul 1.

([35]) *Ibid*

([36]) Impunerea de măsuri IAC pentru anumite categorii de produse a contribuit, de asemenea, la această îmbunătățire, dar rolul lor specific este analizat în secțiunea 1.2.2.

ani. Chiar și în anul respectiv, pentru un mare număr de categorii de produse, rentabilitatea a rămas scăzută. Trei categorii de produse au rămas generatoare de pierderi, iar 13 categorii de produse s-au apropiat de pragul de rentabilitate. Numai șapte categorii de produse s-au putut redresa la un nivel de profit de peste 6 % în 2017 ([37]). În acest sens, un factor-cheie diferit în 2017 a fost legat de evoluția și nivelul prețurilor sale unitare de vânzare și de diferența față de costul de producție în comparație cu cel din anii precedenți. În ceea ce privește prețul, în 2017 acesta a crescut cu aproximativ 18 % față de anul precedent (creștere de 106 EUR/tonă). În același timp, chiar dacă costul de producție a crescut, de asemenea, în anul respectiv (cu 82 EUR/tonă în comparație cu anul precedent) ([38]), industria din Uniune a fost în măsură să atingă cea mai mare marjă (pozitivă) dintre cele două în perioada analizată (36 EUR/tonă), ceea ce a condus la o rentabilitate mai mare ([39]). Cu toate acestea, potrivit celor mai recente evoluții analizate în cadrul investigației, această situație excepțională ([40]) nu era de așteptat să fie de lungă durată și au existat tendințe clare care arată că aceasta era deja în curs de inversare (a se vedea secțiunea 1.2.4).

38. În al doilea rând, în timp ce industria din Uniune a fost în măsură să își crească volumul vânzărilor în termeni globali cu 7 % în 2017 comparativ cu 2013 ([41]), contribuind la îmbunătățirea parțială a performanței sale în anul respectiv, aceasta nu a putut, într-un mod evident, beneficia pe deplin de o creștere mult mai mare a consumului în aceeași perioadă (+ 14 %) ([42]) pe piața Uniunii, deși a continuat să dispună de o capacitate suficientă disponibilă în 2017 (76 % din rata de utilizare a capacității în 2017, comparativ cu 75 % în 2016) ([43]) pentru a-și crește și mai mult vânzările pe piața internă. Este demn de remarcat faptul că industria din Uniune abia și-a îmbunătățit gradul de utilizare a capacității în 2017 în comparație cu anul precedent. O astfel de performanță blocată ar putea fi explicată prin creșterea semnificativă a presiunii importurilor (în ceea ce privește volumele și prețurile) pe care industria din Uniune a suferit-o în perioada examinată. De fapt, importurile au beneficiat într-o măsură mult mai mare decât producătorii din Uniune de creșterea consumului. În timp ce producătorii din Uniune au pierdut în mod constant cotă de piață de la an la an (de la 87,2 % la 81,9 %) ([44]), importurile au înregistrat o creștere drastică (+ 71 %) ([45]), ceea ce reprezintă o creștere a cotei lor de piață de la 12,7 % în 2013 la 18,8 % în 2017 ([46]). Cota de piață a importurilor în PMR a fost de 18,8 %, fiind chiar mai mare decât în 2017 (18,1 %). Aceste tendințe ar putea fi explicate prin subcotarea constantă a importurilor ([47]), ceea ce a împiedicat astfel industria din Uniune să realizeze întregul potențial (sau cel puțin un potențial mai mare) al evoluțiilor pieței.

39. În al treilea rând, deși condițiile de piață s-au îmbunătățit în general (cu creșterea consumului, a vânzărilor interne și a nivelurilor prețurilor), industria din Uniune nu a fost încă în măsură să transpună acest lucru într-un nivel mai mare de ocupare a forței de muncă, aceasta suferind pierderea a aproape 10 000 de lucrători în Uniune în perioada 2013-2017 ([48]). În 2017, nivelul de ocupare a forței de muncă chiar a scăzut foarte ușor în comparație cu 2016. În sfârșit, stocurile au crescut cu 19 % în cursul perioadei de investigație și au rămas ridicate în 2017 ([49]).

40. Prin urmare, industria din Uniune și-a îmbunătățit parțial performanța în 2017 ca urmare a unei combinații de factori, în special creșterea consumului și a vânzărilor pe piața internă și diferența mai mare dintre prețul oțelului și al materiilor prime ([50]), dar această îmbunătățire a fost totuși limitată de gradul de presiune a importurilor suferit în anul respectiv, ceea ce nu a permis industriei din Uniune să beneficieze într-o mai mare măsură de astfel de factori existenți. Pierderea continuă a cotei de piață și subcotarea persistentă între categoriile de produse sau locurile de muncă pe care nu era în măsură să le recupereze au fost semne clare că situația sa nu era cea a unei industrii care s-a redresat pe deplin de pe urma efectelor performanțelor negative anterioare din anii precedenți și că presiunea importurilor a jucat un rol esențial în împiedicarea unei astfel de redresări.

([37]) Considerentul 53 din regulamentul provizoriu.
([38]) A se vedea tabelul 15 din regulamentul definitiv.
([39]) Aceste tendințe au fost evaluate pentru produsul în cauză, și nu pentru categoriile individuale de produse.
([40]) Pe baza unei comparații între toți anii din perioada analizată.
([41]) A se vedea tabelul 4 din regulamentul definitiv.
([42]) *Ibid*
([43]) A se vedea tabelul 5 din regulamentul definitiv.
([44]) A se vedea tabelul 4 din regulamentul definitiv.
([45]) A se vedea tabelul 2 din regulamentul definitiv.
([46]) *Ibid*
([47]) A se vedea anexa III la regulamentul provizoriu.
([48]) A se vedea tabelul 7 din regulamentul definitiv.
([49]) A se vedea tabelul 5 din regulamentul definitiv.
([50]) A se vedea secțiunea 1.2.2 pentru explicarea rolului măsurilor recente de apărare comercială în performanța industriei din Uniune în 2017.

41. Având în vedere că unii dintre acești factori care au evoluat pozitiv în 2017 s-au inversat în 2018 (a se vedea mai jos cele mai recente evoluții și performanța preconizată pentru prețurile oțelului și ale materiilor prime, precum și tendințele preconizate ale consumului), într-o situație în care se preconiza o creștere a presiunii importurilor în ceea ce privește volumele și prețurile, impactul asupra situației financiare a industriei din Uniune ar fi negativ.

42. Cu alte cuvinte, deși industria din Uniune a fost în măsură să se redreseze parțial din cauza evoluțiilor pozitive cumulate ale unei serii de factori-cheie de pe piață și a unei creșteri mai lente a importurilor în 2017 comparativ cu anii precedenți ([51]), schimbarea negativă pe care majoritatea acestor factori au arătat-o la sfârșitul anului 2018 ar conduce în mod necesar la o înrăutățire a situației industriei din Uniune în raport cu creșterea continuă a presiunii importurilor, pe care, de această dată, din cauza amplorii sale și a contextului predominant preconizat al pieței, industria din Uniune nu ar fi în măsură să o susțină. Prin urmare, situația industriei din Uniune la sfârșitul perioadei de investigație era una vulnerabilă la o nouă creștere bruscă a importurilor.

1.2.2. *Rolul măsurilor IAC ale Uniunii în situația industriei din Uniune în 2017*

43. În prezenta secțiune, Comisia furnizează explicațiile suplimentare și datele justificative necesare cu privire la rolul jucat de măsurile IAC în redresarea parțială a industriei din Uniune în 2017.

44. În primul rând, pentru a efectua acest exercițiu, Comisia a selectat măsurile instituite în anii 2015 și 2016, deoarece a considerat că acestea ar fi măsurile ale căror efecte asupra performanței industriei din Uniune în 2017 ar putea fi atribuite parțial ([52]). Prin urmare, în temeiul acestor parametri, înainte de 2017, Comisia instituise șase măsuri IAC asupra importurilor din categorii de produse care au făcut ulterior obiectul măsurii de salvgardare ([53]).

45. Aceste măsuri au fost următoarele ([54]): Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/501 al Comisiei ([55]), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/181 al Comisiei ([56]), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1778 al Comisiei ([57]), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/113 al Comisiei ([58]), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1777 al Comisiei ([59]) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/969 al Comisiei ([60]).

([51]) Importurile totale au crescut cu aproximativ 1 milion de tone, iar cota lor de piață a crescut de la 17,9 la 18,1 % între 2016 și 2017, ceea ce reprezintă mai puțin decât creșterile anterioare de la un an la altul, atât în termeni absoluți, cât și relativi.

([52]) În această privință, Comisia a considerat că, de exemplu, o măsură IAC impusă în 2013 ar fi prea îndelungată în timp pentru a fi legată de îmbunătățirea performanței Uniunii în 2017 și, prin urmare, măsurile selectate oferă o bază mai exactă și mai adecvată pentru analiză.

([53]) În unele cazuri, este posibil ca domeniul de aplicare al unei măsuri IAC pentru un anumit produs, în ceea ce privește codurile NC acoperite, să nu corespundă în totalitate definiției produsului din categoria de produse corespunzătoare din cadrul măsurii de salvgardare, prin urmare această evaluare reprezintă o aproximare.

([54]) Aceste trimiteri la aceste regulamente se referă la regulamentele de instituire a unei măsuri provizorii, deoarece, în scopuri practice, atât timp cât a fost instituită o taxă (provizorie sau definitivă), s-a presupus că aceasta are un impact similar asupra volumelor comercializate. În toate aceste cazuri, investigația a condus la instituirea unei măsuri definitive.

([55]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/501 al Comisiei din 24 martie 2015 de instituire a unei taxe antidumping provizorii privind importurile de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Taiwan (JO L 79, 25.3.2015, p. 23).

([56]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/181 al Comisiei din 10 februarie 2016 de impunere a unei taxe antidumping asupra importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă (JO L 37, 12.2.2016, p. 1).

([57]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1778 al Comisiei din 6 octombrie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 272, 7.10.2016, p. 33).

([58]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/113 al Comisiei din 28 ianuarie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de bare din oțel cu rezistență ridicată la oboseală pentru beton armat originare din Republica Populară Chineză (JO L 23, 29.1.2016, p. 16).

([59]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1777 al Comisiei din 6 octombrie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite tipuri de tablă groasă din oțeluri nealiate sau din alte oțeluri aliate originare din Republica Populară Chineză (JO L 272, 7.10.2016, p. 5).

([60]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/969 al Comisiei din 8 iunie 2017 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 146, 9.6.2017, p. 17).

46. Comisia a observat că rentabilitatea producătorilor din Uniune din aceste categorii de produse s-a îmbunătățit în mod sistematic în anul care a urmat instituirii măsurilor. În special, Comisia a constatat că, în 2017, rentabilitatea s-a îmbunătățit în general ([61]), deși pentru un număr mare de produse de categorie rentabilitatea a rămas scăzută, în special pentru categoriile de produse care fac obiectul măsurilor IAC recente, și că prețurile de import din țări terțe (altele decât cele care fac obiectul măsurilor IAC în cauză) au crescut, în general, în mod temporar în 2017, în urma instituirii măsurilor IAC ([62]).

47. În plus, volumele afectate de recentele măsuri de apărare comercială au reprezentat aproximativ 40 % din totalul importurilor în cadrul categoriilor de produse care fac obiectul măsurilor recente de apărare comercială în perioada examinată ([63]), iar în anii care au urmat instituirii măsurilor respective de apărare comercială, volumele lor pe piața Uniunii au scăzut cu peste 90 % ([64]). Prin urmare, reducerea substanțială a importurilor comerciale neloiale care a rezultat din instituirea măsurilor a permis, în general, producătorilor din Uniune și altor țări exportatoare să își crească prețurile de vânzare în 2017.

48. În plus, toate categoriile de produse care fac obiectul unor măsuri recente de apărare comercială au înregistrat o îmbunătățire semnificativă a rentabilității ([65]), dintre care mai multe au depășit 6 % în 2017 ([66]). Pentru restul categoriilor, imaginea a fost mai diversă, câteva categorii depășind sau atingând o rentabilitate apropiată de 6 % ([67]), alte categorii înregistrând în continuare niveluri de rentabilitate slabe sau scăzute ([68]) și alte categorii generând pierderi sau o rentabilitate de aproximativ 1 % ([69]), indiferent de tendințele recente. Prin urmare, această imagine a arătat că situația în ceea ce privește evoluția rentabilității nu a fost omogenă între categorii și că, în termeni generali, majoritatea categoriilor ([70]) au înregistrat, în 2017, fie pierderi, fie niveluri nesănătoase de rentabilitate, chiar dacă situația lor s-a îmbunătățit în unele cazuri în comparație cu anul precedent. S-a confirmat astfel fragilitatea situației generale a industriei din Uniune, în pofida faptului că situația a fost mai bună decât în anul precedent.

49. Cu toate acestea, astfel cum se explică mai jos, tendința de creștere a prețurilor în 2017 a fost temporară și a început să se inverseze în 2018, când Uniunea s-a confruntat cu o creștere bruscă a importurilor din țări terțe care nu fac obiectul măsurilor de apărare comercială și cu reorientarea schimburilor comerciale cauzată de măsura din SUA în temeiul secțiunii 232. Acest lucru este demonstrat de volumul importurilor din PMR care a atins o cifră record de 31 314 tone, în pofida instituirii unor măsuri recente de apărare comercială pentru anumite categorii de produse. Acest lucru a arătat că, deși măsurile recente de apărare comercială au contribuit la îmbunătățirea parțială și temporară a industriei din Uniune, acestea au adus, de asemenea, beneficii acelor țări exportatoare care nu fac obiectul măsurilor, care au început, de asemenea, să își sporească în mod semnificativ prezența pe piața Uniunii ([71]).

50. Prin urmare, Comisia a confirmat că instituirea de măsuri IAC a contribuit la performanța generală a producătorilor din Uniune, în ceea ce privește aceste categorii ([72]).

([61]) *Sursă:* Analiza DG COMERȚ a indicatorilor de prejudiciu publicată în cadrul măsurilor relevante și analiza răspunsurilor la chestionar furnizate de industria din Uniune pe categorii de produse în cadrul investigației de salvgardare inițiale. Pentru detalii, a se vedea nota la dosar din 30 noiembrie 2022, tabelul 4.

([62]) *Sursă:* Eurostat.

([63]) Suma importurilor care fac obiectul măsurilor IAC în cadrul acestor investigații (deși se referă la perioade de investigație diferite și la ani diferiți, de exemplu, 2013-2015) a fost cu puțin peste 5 milioane de tone.

([64]) *Sursă:* Analiza DG COMERȚ a propriilor cazuri de IAC pentru volumul importurilor din perioada de investigație relevantă și Eurostat pentru cifrele privind importurile după perioada de investigație a fiecăreia dintre aceste investigații pentru prezenta punere în aplicare.

([65]) Categoriile 1, 2, 7, 9, 12 și 13.

([66]) Categoriile 1, 2 și 9.

([67]) A se vedea categoriile 4, 8 și 14.

([68]) A se vedea categoriile 5, 6, 15, 16 și 26.

([69]) A se vedea categoriile 3, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 25 și 28.

([70]) Cel puțin 15 categorii dintr-un total de douăzeci și trei care fac obiectul unei măsuri provizorii (pentru care a fost prezentată o defalcare în anexa III la regulamentul provizoriu).

([71]) De exemplu, Turcia și-a sporit prezența pe piața Uniunii în categoria 1, categorie în care China a făcut obiectul măsurilor IAC în octombrie 2016, de la 1 062 247 tone în 2016 la 2 milioane de tone în 2017 (și aproape 3 milioane de tone în 2018). În aceeași ordine de idei, India a crescut de la 443 551 de tone la 1 121 334 de tone în 2017, sau Egiptul, de la 47 400 de tone în 2016 la 409 432 de tone în 2017.

([72]) Secțiunea 1.2.1. a explicat motivele care stau la baza îmbunătățirii globale a industriei din Uniune în ceea ce privește produsul în cauză.

51. În plus, raționamentul din secțiunile 1.2.1 și 1.2.2 a arătat în mod clar că unii factori care explică redresarea parțială a Uniunii (de exemplu, consumul) nu au afectat sau nu au adus beneficii producătorilor din Uniune și țărilor exportatoare în mod egal sau similar, deoarece acestea din urmă au fost în măsură să sporească în mod semnificativ (+ 71 % în volume) prezența lor pe piața Uniunii în detrimentul producătorilor din Uniune, care au pierdut din cota de piață și au înregistrat doar o creștere relativ modestă a volumului total al vânzărilor (+7 %) în comparație cu creșterea continuă a importurilor.

1.2.3. *Impactul măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232*

52. În regulamentul definitiv ([73]), Comisia a ajuns la concluzia că secțiunea 232 din SUA ar fi răspunzătoare de o reorientare semnificativă a schimburilor comerciale pe piața Uniunii.

53. În acest sens, Comisia a efectuat o analiză mai detaliată a modelelor de import în Uniune și în SUA, atât în termeni generali, cât și, ulterior, analizând în continuare comportamentul anumitor țări exportatoare. Această analiză a arătat că, atunci când se compară importurile în SUA și în Uniune în prima jumătate a anului 2018 cu importurile din prima jumătate a anului 2017, importurile în SUA au scăzut cu aproape un milion de tone (– 7 %) în comparație cu aceeași perioadă din 2017, în timp ce importurile în Uniune au urmat o tendință opusă aproape identică, cu o creștere a importurilor de 1,2 milioane de tone (+ 7 %) (a se vedea considerentul 26 de mai sus). Atunci când se evaluează evoluțiile din a doua jumătate a anului 2018 și din aceeași perioadă din 2017, aceste tendințe opuse devin din ce în ce mai acute. De fapt, importurile în SUA au scăzut cu 2,4 milioane de tone (– 19 %), în timp ce importurile în Uniune au crescut cu peste 2 milioane de tone (+ 15 %) ([74]).

54. Această situație a dus la o reducere anuală globală a importurilor în SUA de 3,3 milioane de tone (-13 %) și la o creștere a importurilor în Uniune de 3,2 milioane de tone (+ 11 %), din care reducerea cu 72 % din volumele totale în SUA și 63 % din creșterea importurilor în Uniune au avut loc în a doua jumătate a anului 2018 ([75]).

55. Prin urmare, ritmul și amploarea cu care aceste tendințe ale importurilor s-au accelerat în a doua jumătate a anului 2018 au arătat că impactul măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232 producea efecte din ce în ce mai mari, deoarece aceasta era deja în vigoare de câteva luni, și că țările exportatoare se adaptau rapid la noua situație de pe piață ([76]).

56. Analizând comportamentul țărilor exportatoare atât pe piața din SUA, cât și pe piața UE, Comisia a confirmat această tendință. De exemplu, țări precum Turcia, Rusia, Coreea de Sud și Taiwan ([77]), care au reprezentat volume semnificative de exporturi către SUA și Uniune, au înregistrat următoarele tendințe în 2018, comparativ cu 2017: Turcia și-a redus exporturile către SUA cu aproximativ 850 000 de tone (– 45 %) și și-a crescut exporturile către Uniune cu 2,6 milioane de tone (+ 56 %). În mod similar, exporturile Rusiei către SUA au scăzut cu peste

([73]) A se vedea considerentele 57-62, precum și tabelul 12 din regulamentul definitiv.

([74]) Pentru a pune acest volum în context, un calcul de bază luând în considerare prețul mediu al oțelului în Uniune în 2017 arată că industria UE ar putea pierde aproximativ 1,4 miliarde EUR din vânzările interne ca rezultat al acestor importuri suplimentare. Acest lucru demonstrează că impactul potențial al acestor vânzări suplimentare a fost relevant.

([75]) În timp ce creșterea importurilor în Uniune în perioada 2016-2017 a fost mult mai mică, de aproximativ 1 milion de tone.

([76]) A se vedea, de asemenea, Comitetul pentru oțel al OCDE – «Recent developments in steel trade and trade policy measures» (Evoluții recente în ceea ce privește comerțul cu oțel și măsurile de politică comercială), 17-18 septembrie 2018, p. 8, tabelul 2.

([77]) La momentul adoptării măsurii de salvgardare definitive, numai următoarele patru măsuri IAC care afectează importurile în Uniune erau în vigoare (trei împotriva Rusiei și una împotriva Taiwanului): Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1795 al Comisiei din 5 octombrie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina și de închidere a anchetei privind importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Serbia (JO L 258, 6.10.2017, p. 24). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1328 al Comisiei din 29 iulie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă (JO L 210, 4.8.2016, p. 1). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1469 al Comisiei din 1 octombrie 2018 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite țevi și tuburi fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Rusia și din Ucraina, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 246, 2.10.2018, p. 20). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 al Comisiei din 26 august 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO L 224, 27.8.2015, p. 10).

250 000 de tone (– 36 %) și au crescut cu 870 000 de tone (+ 23 %) în Uniune, exporturile Coreei de Sud către SUA au scăzut cu peste 880 000 de tone (– 27 %), în timp ce au crescut în Uniune cu aproximativ 250 000 de tone (+ 8 %) și, în cele din urmă, exporturile Taiwanului către SUA au scăzut cu aproximativ 160 000 de tone (– 14 %), în timp ce au crescut cu peste 500 000 de tone (+ 40 %) în Uniune ([78]).

57. Prin urmare, aceste cifre au arătat că producătorii-exportatori au fost, în general, în măsură să transporte cel puțin o parte din volumele pierdute în SUA către piața Uniunii și, în unele cazuri, să își sporească prezența pe piața Uniunii cu mult peste volumele pierdute în SUA. Având în vedere dimensiunea pieței din SUA ([79]), faptul că măsura din SUA în temeiul secțiunii 232 se afla încă în primele luni de aplicare și, prin urmare, nu își atinsese încă toate efectele preconizate ([80]), a fost rezonabil să se preconizeze că exporturile către SUA vor continua să scadă în volume semnificative și că producătorii-exportatori ar fi în măsură să se adapteze la aceste circumstanțe și să își sporească și mai mult prezența pe piața Uniunii.

58. Prin urmare, Comisia a confirmat că măsura din SUA în temeiul secțiunii 232 era susceptibilă să provoace o reorientare și mai pronunțată a schimburilor comerciale ale exporturilor către piața Uniunii în viitorul apropiat.

1.2.4. *Cea mai recentă evoluție a prețurilor oțelului și materiilor prime*

59. În regulamentul definitiv, Comisia a observat că «prețurile oțelului din Uniune au început să urmeze o tendință descrescătoare începând cu al treilea trimestru al anului 2018» ([81]).

60. În acest sens, Comisia a observat în secțiunea 1.2.1 de mai sus că unul dintre factorii care au explicat o îmbunătățire parțială a performanței industriei din Uniune în 2017 a fost că diferența dintre prețul oțelului și costul materiilor prime a fost mai mare decât în oricare dintre anii precedenți ai perioadei analizate. Cu toate acestea, o analiză detaliată suplimentară a celor mai recente evoluții anterioare instituirii unei măsuri definitive a arătat că tendința s-a inversat și că diferența pozitivă dintre cele două s-a micșorat progresiv și, prin urmare, ar avea un impact negativ asupra performanței economice a industriei din Uniune.

61. Astfel cum se arată în graficul 4 de mai jos ([82]), prețurile oțelului din Uniune au înregistrat o scădere constantă în a doua jumătate a anului 2018. Este de așteptat ca această tendință să continue, având în vedere perspectivele incerte ale pieței (a se vedea secțiunea 1.2.6.) și ca urmare a presiunii continue și în creștere a importurilor în ceea ce privește volumele și prețurile, care, în contextul înrăutățirii sau al incertitudinii condițiilor de piață, ar avea probabil un efect în sensul scăderii prețurilor, nepermițând astfel industriei din Uniune să își adapteze prețurile la creșterea costurilor. În graficul 5 ([83]) se observă modul în care prețul unora dintre principalele materii prime siderurgice a crescut constant în aceeași perioadă.

([78]) *Sursă:* pentru importurile SUA (GTA); pentru importurile UE (Eurostat).

([79]) Piața oțelului din SUA s-a numărat printre principalele destinații de import în funcție de dimensiune – a se vedea OCDE, «Recent Developments in Steel Trade and Trade Policy Measures» (Evoluții recente în ceea ce privește comerțul cu oțel și măsurile de politică comercială), DSTI/SC(2018)3, p. 9, tabelul 3.

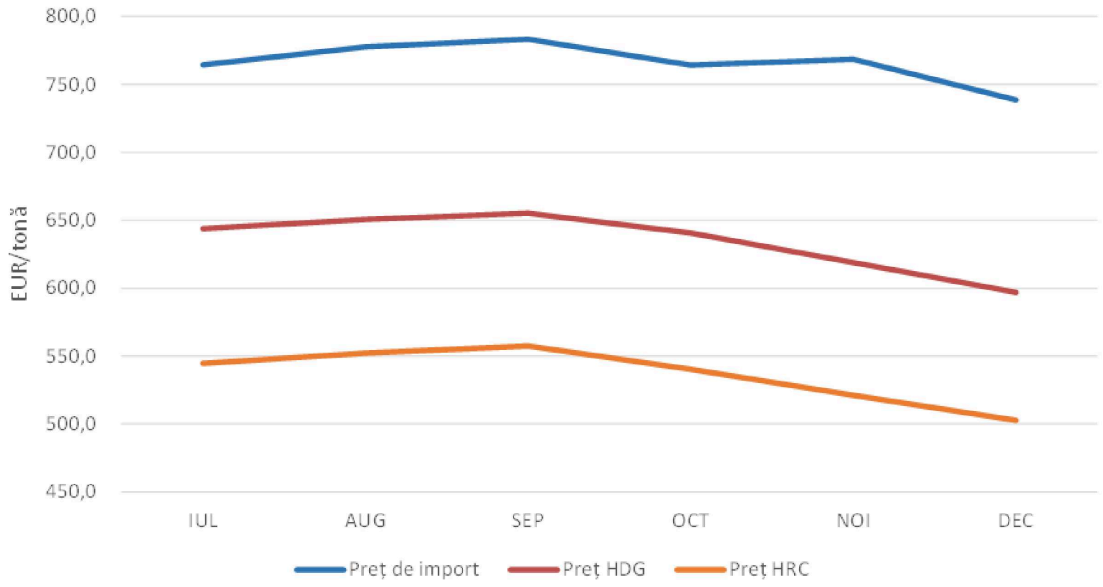
([80]) A se vedea considerentul 35 din regulamentul provizoriu: SUA au calculat că impunerea unui tarif unic pentru toate produsele în temeiul măsurilor adoptate în temeiul secțiunii 232, fără a exclude aproape nicio țară, ar trebui să ducă la scăderea importurilor cu aproximativ 13 milioane de tone, ceea ce corespunde unui procent de 7 % din consumul din Uniune.

([81]) A se vedea considerentul 89 din regulamentul provizoriu.

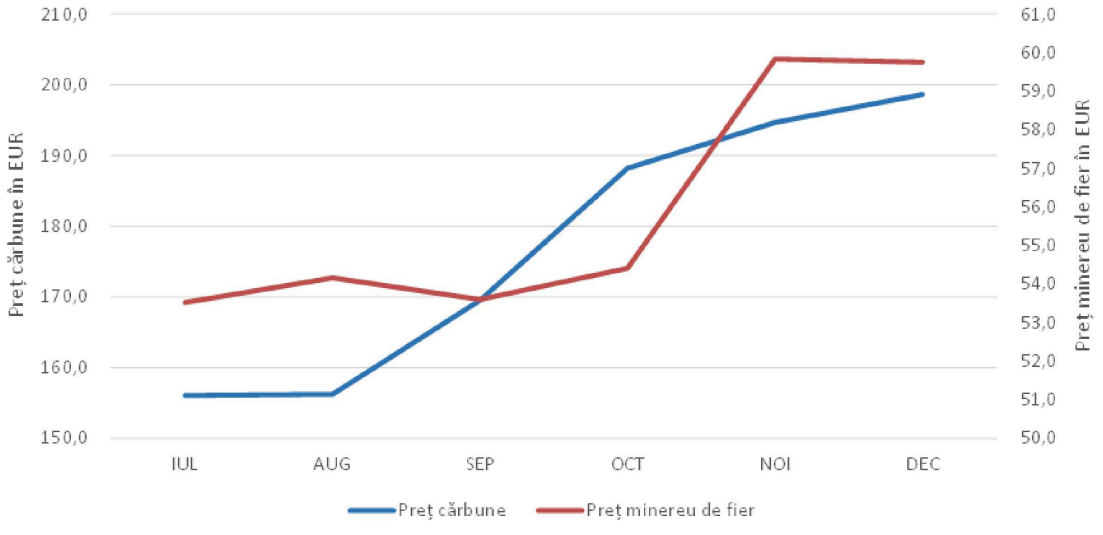
([82]) *Sursă:* Eurostat pentru prețurile de import și S&P Global Commodity Insights pentru prețurile la HDG și HRC.

([83]) *Sursă:* S&P Global Commodity Insights.

Graficul 4: Oțel galvanizat la cald (HDG), rulouri laminate la cald (HRC) și prețuri de import în a doua jumătate a anului 2018

Graficul 5: Prețurile minereului de fier și ale cărbunelui în EUR în a doua jumătate a anului 2018

62. Prin urmare, astfel de tendințe combinate, care nu arată semne de inversare în viitorul apropiat, ar pune industria din Uniune într-o situație financiară și mai tensionată.

63. În plus, Comisia a considerat că, într-un scenariu probabil al unei presiuni suplimentare asupra importurilor și pe o piață care nu urma să înregistreze o creștere semnificativă, tendințele de subcotare a prețurilor interne identificate în investigația inițială se vor exacerba și mai mult. Astfel s-ar crea dificultăți suplimentare pentru producătorii din Uniune care s-ar confrunta cu decizia fie de a concura pentru cota de piață, în detrimentul unor prețuri mai sustenabile, fie de a menține un nivel mai ridicat al prețurilor, ceea ce ar presupune dezavantajul pierderii continue a cotei de piață. În ambele scenarii, performanța financiară a acestora ar fi afectată negativ.

64. În plus, Comisia a observat că această evoluție a prețurilor a coincis cu perioada în care o măsură de salvgardare provizorie era deja în vigoare (de la jumătatea lunii iulie 2018). Prin urmare, acest lucru arată că țările exportatoare aveau un comportament de import și mai agresiv în cadrul măsurii și demonstrând interesul lor continuu de a intra pe piața Uniunii în cantități mari, în pofida existenței unei măsuri de salvgardare provizorii.

1.2.5. *Situația actuală a măsurilor IAC în țările terțe și supracapacitatea*

65. În secțiunile 1.1.1 și 1.1.2 Comisia a explicat evoluția și situația mai recentă a supracapacității și a măsurilor IAC în țările terțe. Având în vedere aceste informații, Comisia a considerat că era foarte puțin probabil să existe o inversare a situației existente în viitorul apropiat. De exemplu, măsurile IAC sunt impuse de obicei pentru o perioadă de cinci ani și pot fi prelungite în continuare. În special, deoarece multe dintre măsuri au fost instituite în ultimii ani înainte de adoptarea măsurii de salvgardare a UE privind oțelul ([84]), s-a stabilit că acestea vor continua să fie în vigoare cel puțin în viitorul apropiat. În ceea ce privește supracapacitatea, rapoartele menționate de Comisie nu au indicat că ar fi existat indicii conform cărora supracapacitatea urma să scadă în mod semnificativ sau, în orice caz, acestea au sugerat că situația supracapacității la nivel mondial în acest sector s-ar putea deteriora și mai mult ([85]). De fapt, Forumul mondial privind supracapacitatea producției siderurgice a fost, de asemenea, foarte clar în concluzia sa conform căreia supracapacitatea a continuat să fie o problemă persistentă la sfârșitul anului 2018. Forumul a remarcat că «capacitatea de producție excedentară a oțelului – o provocare globală care continuă să afecteze sectorul – creează dificultăți semnificative pentru producătorii de oțel din economiile avansate, emergente și în curs de dezvoltare deopotrivă» ([86]).

66. Efectele dovedite pe care acești factori le-au cauzat pe piața Uniunii sub forma unei creșteri substanțiale a importurilor au fost detaliate în secțiunea 1.1 de mai sus, precum și în regulamentul definitiv. Întrucât s-a stabilit că acestea vor continua să fie în vigoare în viitorul apropiat, se preconiza, prin urmare, că efectele lor vor fi de aceeași natură și, prin urmare, împreună cu măsura din SUA în temeiul secțiunii 232 vor genera o nouă creștere a importurilor în Uniune, cu efectele negative care decurg de aici asupra industriei din Uniune, în cazul în care nu ar fi instituită nicio măsură de salvgardare.

67. Prin urmare, Comisia a concluzionat că aceste elemente ar continua să joace un rol important pe piața oțelului din Uniune în viitorul apropiat și, prin urmare, sunt relevante pentru analiza unei amenințări de prejudiciu grav.

1.2.6. *Perspective și previziuni ale pieței*

68. Pe parcursul perioadei analizate, consumul de oțel pe piața Uniunii a crescut de la an la an ([87]). Această tendință a permis industriei din Uniune, în general, să își crească, de asemenea, volumul vânzărilor, ceea ce, la rândul său, i-a permis să atenueze într-o anumită măsură efectele presiunii importurilor la care a fost supusă și care a fost demonstrată de subcotarea persistentă și de pierderea constantă a cotei de piață. Astfel cum s-a explicat în secțiunea

([84]) Aproximativ 140 dintre investigațiile care au condus la adoptarea măsurilor au fost deschise în anul 2015 sau mai târziu; prin urmare, durata acestora a fost stabilită, în principiu, cel puțin până în 2021 (adică la cel puțin 2 ani de la încheierea investigației de salvgardare a UE). *Sursă:* OMC, Portalul integrat pentru informații privind comerțul (*Integrated Trade Intelligence Portal*, I-TIP).

([85]) A se vedea OCDE, «Recent Developments in Steelmaking Capacity» (Evoluții recente ale capacității de producție a oțelului), DSTI/SC (2018)2/FINAL: «informațiile actualizate privind proiectele de investiții anunțate sugerează că aproape 52 de milioane de tone de capacitate brută suplimentară sunt în prezent în curs de pregătire și ar putea intra în funcțiune în perioada de trei ani 2018-20. O cantitate suplimentară de 39 de milioane de tone de capacitate suplimentară se află în prezent în etapele de planificare pentru o posibilă demarare în aceeași perioadă de timp».

([86]) Forumul mondial privind supracapacitatea producției siderurgice, Raport ministerial, 20 septembrie 2018, punctul 2.

([87]) Regulamentul definitiv, tabelul 4.

1.2.1, în 2017, această creștere a vânzărilor în contextul unei redresări a prețurilor (atât în termeni generali, cât și în comparație cu evoluția costurilor) a permis industriei din Uniune să se redreseze parțial de pe urma unei performanțe financiare negative constante din anii precedenți. În secțiunea 1.2.4, Comisia a observat o tendință descendentă a prețurilor oțelului în Uniune, în paralel cu o creștere a prețurilor materiilor prime.

69. Ulterior, Comisia a evaluat perspectivele și previziunile economice pentru perioada care urmează încheierii investigației pentru a evalua existența unei amenințări de prejudiciu grav, analizând o varietate de surse de piață specializate.

70. În acest sens, sursele au indicat în mod constant un scenariu de incertitudine și o temperare a cererii de oțel la nivel mondial în viitorul apropiat. Worldsteel Association (Asociația Mondială a Oțelului) a remarcat că «scăderea cererii de oțel va continua în 2019 (...). Brexitul fără acord și războiul comercial prezintă riscuri» ([88]). Aceasta a reamintit, de asemenea, că «deși forța redresării cererii de oțel observată în 2017 a fost reportată în 2018, riscurile au crescut. Creșterea tensiunilor comerciale și volatilitatea fluctuațiilor monetare sporesc incertitudinea» ([89]).

71. OCDE a remarcat că «redresarea (condițiilor de pe piața oțelului) pare fragilă din cauza dezechilibrelor structurale persistente» ([90]). Alte surse de piață, cum ar fi S&P Global Platts, au reflectat acest sentiment de incertitudine în Global Market Outlook (Perspectiva pieței mondiale) din decembrie 2018.

72. În plus, Forumul mondial privind supracapacitatea producției siderurgice a concluzionat, în septembrie 2018, că «deși condițiile de pe piața oțelului au arătat o oarecare redresare ciclică în 2017, tendința subiacentă a cererii de oțel la nivel mondial rămâne slabă, iar supracapacitatea rămâne semnificativă» ([91]).

73. În aceeași ordine de idei, Eurofer (o asociație a oțelului din UE) a remarcat «(...) fricțiunile comerciale actuale cu SUA și reducerea cererii la nivel mondial sugerează că riscurile externe ar putea continua să crească, ceea ce, la rândul său, ar spori incertitudinea și ar conduce la perspective mai puțin optimiste pentru utilizatorii de oțel din UE» ([92]).

74. Prin urmare, datele analizate dintr-o varietate de surse au arătat în mod constant că se preconiza că, în cel mai bun caz, va avea loc o creștere modestă a consumului de oțel, deși nici măcar aceasta nu era sigură, întrucât perspectivele se deteriorează pe fondul incertitudinii crescânde. Prin urmare, stagnarea cererii de oțel la nivel mondial ar face și mai probabil faptul că exportatorii de oțel vor vinde pe piața atractivă a Uniunii.

Concluzie privind amenințarea unui prejudiciu grav

75. Datele analizate în această secțiune au confirmat că este foarte probabil ca importurile să crească în volumele relevante și că, prin urmare, presiunea importurilor va continua, atât asupra volumelor, cât și asupra prețurilor, ca urmare a supracapacității persistente și a numărului tot mai mare de măsuri IAC în țările terțe, ale căror efecte asupra exporturilor ar continua. În plus, este foarte probabil ca efectele măsurii din SUA în temeiul secțiunii 232 să se facă simțite mai puternic în câteva luni, sporind astfel presiunea asupra pieței Uniunii prin creșterea riscului de reorientare a schimburilor comerciale, ale cărui prime semne s-au materializat deja.

76. În acest context, Comisia a confirmat, de asemenea, tendințele opuse ale prețurilor oțelului și materiilor prime în a doua jumătate a anului 2018, precum și perspectivele incerte ale pieței pentru viitorul apropiat.

77. Prin urmare, având în vedere elementele analizate în prezenta anexă, împreună cu constatările din concluzia inițială, Comisia a confirmat că există o amenințare a unui prejudiciu grav și că un astfel de prejudiciu grav s-ar fi materializat în cazul în care Comisia nu ar fi impus o măsură de salvgardare definitivă.

([88]) A se vedea Worldsteel Association (Asociația Mondială a Oțelului) – Global Steel Market Outlook (Perspective privind piața mondială a oțelului) – Reuniunea Comitetului pentru oțel al OCDE, 17 septembrie, 2018.

([89]) A se vedea Worldsteel Association (Asociația Mondială a Oțelului) – Worldsteel Short Range Outlook (Perspectivele pe termen scurt ale Asociației Mondiale a Oțelului), octombrie 2018, comunicat de presă.

([90]) A se vedea OCDE, Steel Market Developments (Evoluția pieței siderurgice), a 85-a sesiune a Comitetului pentru oțel, septembrie 2018. A se vedea, de asemenea, paginile 7 și 8 din Global Economic Outlook (Perspectivele economice mondiale) ale OCDE, 17 septembrie 2018, care arată o revizuire în sens descrescător a așteptărilor în materie de creștere economică (inclusiv în Uniune) și că «comerțul mondial s-a încetinit pe fondul incertitudinilor tot mai mari în materie de politică comercială».

([91]) Forumul mondial privind supracapacitatea producției siderurgice, Raport ministerial, 20 septembrie 2018, punctul 2.

([92]) A se vedea EUROFER – Economic and Steel Market Outlook (Perspectivă asupra pieței economice și siderurgice) 2018-2019, 25 octombrie 2018.

1.3. **Obligații al căror efect a condus la creșterea importurilor**

78. Articolul XIX alineatul (1) litera (a) din GATT 1994 prevede, în partea relevantă: «[î]n urma [...] efectului obligațiilor asumate de un [membru] în temeiul prezentului acord, inclusiv al concesiilor tarifare, orice produs este importat pe teritoriul [membrului] respectiv în cantități atât de mari [...]».

79. *Produsul* în cauză cuprinde mai multe linii tarifare ([93]).

80. La toate aceste linii tarifare, ca urmare a concesiilor tarifare acordate în rundele anterioare de negocieri comerciale multilaterale, Uniunea Europeană și-a asumat angajamente tarifare de ([94]):

— 0 % *ad valorem*

81. Aceste concesii au fost înscrise, la momentul stabilirii măsurii de salvgardare, în partea I secțiunea II din lista de concesii și angajamente ale Uniunii Europene, certificată ca lista UE CLXXIII – Uniunea Europeană la 1 decembrie 2016 ([95]), astfel cum a fost modificată. Coloana «alte taxe și impuneri» din lista respectivă și referitoare la liniile tarifare de mai sus era goală.

82. Ca urmare a acestor concesii înscrise în lista de concesii și angajamente a Uniunii Europene, anexată la GATT și încorporată în temeiul articolului II alineatul (7) din GATT 1994, Uniunea Europeană avea, la momentul stabilirii măsurilor de salvgardare, *obligațiile asumate în temeiul GATT 1994*, în special după cum urmează: Articolul XI alineatul (1), care interzice restricțiile netarifare la importul produselor enumerate mai sus și, mai ales, articolul II alineatul (1) litera (a) și articolul II alineatul (1) litera (b) prima și a doua teză din GATT 1994. În conformitate cu articolul II alineatul (1) litera (b) prima teză, Uniunii Europene nu i se permite, în absența unei excepții aplicabile, să instituie taxe vamale obișnuite pentru produsul în cauză în plus față de cele stabilite și prevăzute în partea relevantă din lista de concesii și angajamente a UE, și anume nivelul zero menționat mai sus pentru fiecare dintre liniile tarifare vizate. La momentul stabilirii inițiale a măsurii de salvgardare, precum și la momentul instituirii măsurii de salvgardare definitive, tarifele de import aplicate de UE pentru produsul care face obiectul măsurii de salvgardare erau 0 %. Cu alte cuvinte, pentru taxele vamale obișnuite, aceste tarife aplicate erau deja maximul permis în temeiul articolului II alineatul (1) litera (a) și al articolului II alineatul (1) litera (b) prima teză din GATT 1994. În ceea ce privește alte taxe sau impuneri, nu a existat nicio flexibilitate în temeiul articolului II alineatul (1) litera (b) a doua teză pentru introducerea altor taxe sau impuneri suplimentare decât taxele vamale obișnuite.

83. Produsul care face obiectul măsurii de salvgardare a fost importat în cantități mai mari (astfel cum s-a stabilit în măsura de salvgardare definitivă) *ca urmare* a obligațiilor menționate mai sus asumate în cadrul GATT 1994 [articolul XI alineatul (1), articolul II alineatul (1) litera (a) și articolul II alineatul (1) litera (b) prima și a doua teză din GATT 1994], deoarece aceste obligații, combinate cu concesiile tarifare pe care Uniunea Europeană le-a făcut în cadrul rundelor succesive de negocieri comerciale multilaterale, au îmbunătățit și au asigurat condițiile de acces pe piață pentru importurile produsului care face obiectul măsurii de salvgardare pe piața Uniunii Europene. Angajamentele tarifare ale Uniunii Europene menționate mai sus au condus astfel la creșterea importurilor și nu au oferit UE nicio marjă de manevră pentru a majora taxele vamale obișnuite în locul introducerii unei măsuri de salvgardare. Acest lucru explică simultan modul în care obligațiile în cauză au condus la creșterea importurilor care au amenințat să cauzeze un prejudiciu grav.

84. Obligațiile prevăzute în GATT au împiedicat în același timp UE să majoreze taxele la import aplicate produsului în cauză. Prin urmare, acestea erau «obligațiile Uniunii Europene în temeiul GATT 1994 [care] limitează[au limitat] capacitatea sa de a preveni sau de a remedia prejudiciul cauzat de o creștere a importurilor». Concomitent, Uniunea Europeană «a suspendat aceste obligații ca urmare» a măsurii sale de salvgardare.”

([93]) A se vedea anexa I la regulamentul definitiv.
([94]) Pentru detalii suplimentare, a se vedea nota la dosar din 30 noiembrie 2022, tabelul 5.
([95]) Documentul OMC WT/Let/1220.